

Når gamle Hansen blir «gruppe c»

Det offentlige skal gi et gratis, oppsøkende tilbud om tannbehandling til eldre og langtidssyke i institusjon og hjemmesykepleie. Det er utmerket, men hvor godt er egentlig tilbudet? Og hva er galt hvis tilbudet er for dårlig?

Man kunne begynne med samarbeidet mellom omsorgspersonell og tannhelsepersonell. Men dette er å hoppe over et trinn. Når jeg som privatpraktiserende tannlege, opplever at gamle Hansen uteblir fra timen, bør jeg selvfølgelig spørre: Er han blitt glemsom på sine gamle dager? Gamle Hansen har vært pasient i mange år, og både barna, barnebarna – ja, til og med ett av oldebarna har funnet veien til vårt kontor. Så jeg er selvfølgelig generøs; jeg fakturerer ham ikke.

Når jeg et halvt år senere får datteren på besøk, forstår jeg at generøsitet

ten kanskje ikke var så stor: Gamle Hansen er blitt opphøyd til gruppe c. Han glemte ikke timen hos meg. Han fikk slag, og har vært institusjonalisert siden.

Det er nesten utrolig hvor raskt tenner som har vært bevart gjennom et langt liv, kan forfalle. På «heimen» vaskes man både høyt og lavt. Ja, mest lavt forresten, for rutinene er noe mer tilfeldige hva munnhulen angår. Tenk hvor mye elendighet som kunne vært unngått hvis samarbeidet med pleiepersonellet hadde vært bedre! Tenk hvilke umulige tannlegeoppgaver som kunne vært

forebygget! Tenk om de mest virksomme erfaringene fra Krona-prosjektet var etablert som fast praksis over hele landet! Og tenk om jeg hadde løftet av røret, ringt hjem til familien Hansen og fått vite at min trofaste pasient gjennom alle mine yrkesaktive år, var i ferd med å «drukne i hengemyra»! Jeg kunne for eksempel ha bidratt til å redusere plagene hans gjennom å ta eller videreformidle et ansvar. I tide.

Dette var en historie. Den er definitivt fra virkeligheten. Den er imidlertid foreløpig ikke fra vårt kontor. Tror og håper jeg.

Paul Christian Bjørn